

Uitgifte

Vonnisnummer
Repertoriumnummer 2019 / M352
Datum van uitspraak 26 juni 2019
Rolnummer A / 15 / 11078

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen

Vonnis

Voorzitter, zetelend zoals in kort geding

Aangeboden op
Niet te registreren

de vennootschap naar het recht van het Verenigd Koninkrijk **DYSON Ltd**,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te Tetbury Hill (Verenigd Koninkrijk), Malmesbury, Wiltshire SN16 0RP,

de vennootschap naar Nederlands recht **DYSON BV**,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1016DT Amsterdam (Nederland), Keizersgracht 209,

eisende partijen, vertegenwoordigd door mr Stijn SABBE en mr Thijs VANCOPPERNOLLE, advocaten, met kantoor te 1800 Vilvoorde, Medialaan 28b,

TEGEN

de **NV BSH HOME APPLIANCES**,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1090 Brussel, Laarbeeklaan 74, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0465.054.226,

verwerende partij, vertegenwoordigd door mr Veerle RAUS en mr Lisbeth DEPYPERE, advocaten, met kantoor te 1170 Brussel, Terhulpesteenweg 178.

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

Partijen brengen allebei (onder meer) stofzuigers op de markt.

De modellen van de eisende partijen (verder gezamenlijk aangeduid als 'DYSON'), werken zonder stofzak. De verwerende partij (verder aangeduid als 'BSH') commercialiseert stofzuigers van het klassieke type (met stofzak) onder de merken *Siemens* en *Bosch*.

In haar dagvaarding en aanvankelijke conclusies betwistte DYSON (1) in essentie het feit dat een welbepaald model van BSH (VSQ8POWER4) in aanmerking zou komen voor het energielabel klasse A alsook (2) dat dit model zou zijn voorzien van een *Hepa*-filter, meent zij (3) dat de consument zou worden misleid doordat BSH niet vermeldt dat de energieprestatietesten werden uitgevoerd met een lege stofzak en (4) dat er diverse andere labels met vermeende onjuiste vermeldingen aangaande de schoonmaakprestaties en energie-efficiëntie zouden zijn aangebracht.

Aangaande deze problematiek stuurde DYSON in oktober 2015 ook een persbericht rond, hetwelk door de internationale media werd opgepikt.

Zij stelt dat BSH zich hierdoor bezondigde aan oneerlijke marktpraktijken. Immers, door normaal gebruik van de stofzuiger raakt de zak gevuld met stof, waardoor de poriën dicht raken en de motor een hoger vermogen moet ontwikkelen om dezelfde zuigkracht te behouden. Hierdoor is het testresultaat zoals uitgevoerd met een lege stofzak niet meer accuraat. Door in haar communicatie enkel naar deze testresultaten te verwijzen, werd de consument volgens DYSON misleid.

De stofzuigers van DYSON zelf zijn niet voorzien van een stofzak en zijn dan ook niet onderhevig aan dit fenomeen.

Los van deze procedure, heeft DYSON op 7 oktober 2013 de stofzuigerverordening aangevochten voor het Hof van Justitie van de Europese Unie. Dit leidde er uiteindelijk toe dat het Gerecht van de Europese Unie de stofzuigerverordening in haar arrest van 8 november 2018 nietig verklaarde. Ten einde aan dit arrest een gevolg te geven, besliste de Commissie van de Europese Unie dat er geen stofzuigers meer op de markt gebracht mogen worden met een energielabel zoals vooropgesteld door de stofzuigerrichtlijn, dat informatie met betrekking tot die labels niet mag worden meegedeeld via reclame en dat deze informatie ook niet in de productendatabank mag worden opgenomen. (Dit werd gepubliceerd in het Publicatieblad van 13 maart 2019).

Volgens DYSON blijft BSH evenwel verwijzingen naar het stofzuigerlabel, de stofzuigerklassen en de stofzuigerverordening maken. Hierdoor zou de consument nog steeds worden misleid.

II. PROCEDUREVERLOOP

DYSON heeft het geding ingeleid bij dagvaarding betekend op 20 oktober 2015.

De zaak werd door een beschikking gewezen op 28 oktober 2015 krachtens artikel 747, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek vastgesteld op de zitting van 27 januari 2016. Op deze zitting werd de zaak niet in staat van wijzen bevonden en uitgesteld naar de zitting van 4 mei 2016 om aan partijen toe te laten bijkomende gegevens bij te brengen en hierover conclusies te nemen.

Op de zitting van 4 mei 2016 werd de zaak behandeld en in voortzetting gesteld naar de zitting van 22 juni 2016 om partijen nogmaals toe te laten standpunt in te nemen. De zaak werd op deze laatste zitting in beraad genomen. Bij tussenvonnis van 6 juli 2016 stelde de Voorzitter de volgende prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie:

- 1) *Kan het strikt naleven van de Stofzuigerverordening (zonder aanvulling van het etiket zoals gedefinieerd in Bijlage II ervan met informatie omtrent de testomstandigheden die hebben geleid tot de indeling in een energie-efficiëntieklasse volgens Bijlage I) worden beschouwd als een misleidende omissie in de zin van artikel 7 van de Richtlijn oneerlijke marktpraktijken?*
- 2) *Verzet de Stofzuigerverordening zich tegen de aanvulling van dit etiket met andere symbolen die dezelfde informatie meedelen?*

Bij arrest van 25 juli 2018 antwoordde het Hof van Justitie van de Europese Unie op volgende manier op deze vragen:

- 1) *Artikel 7 van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijn 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad, moet aldus worden uitgelegd dat het niet verstrekken van informatie aan de consument omtrent de testomstandigheden die hebben geleid tot de indeling in de energie-efficiëntieklasse die is aangegeven op het etiket betreffende de energieklasse van stofzuigers, waarvan het model is opgenomen in bijlage II bij gedelegeerde verordening (EU) nr. 665/2013 van de Commissie van 3 mei 2013 houdende aanvulling van richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van stofzuigers, geen "misleidende omissie" in de zin van die bepaling vormt.*
- 2) *Gedelegeerde verordening nr. 665/2013, gelezen tegen de achtergrond van artikel 3, lid 1, onder b), van richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van energiegerelateerde producten, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat etiketten of symbolen die de op het etiket betreffende de energieklasse van stofzuigers vermelde informatie in herinnering roepen, worden aangebracht op andere plaatsen dan dit energie-etiket, waarvan het model is opgenomen in bijlage II bij gedelegeerde verordening nr. 665/2013, indien dat kan leiden tot misleiding of verwarring bij de eindgebruikers over het energieverbruik tijdens het gebruik van de op de retailmarkt verhandelde stofzuiger in kwestie. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of dit het geval is, gelet op alle relevante elementen en rekening houdend met de perceptie van de gemiddelde – dat wil zeggen redelijk geïnformeerde, omzichtige en oplettende – consument, waarbij eveneens rekening wordt gehouden met maatschappelijke, culturele en taalkundige factoren.*

De zaak werd door een beschikking gewezen op 7 mei 2019 krachtens artikel 747, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek opnieuw vastgesteld en in beraad genomen op de openbare zitting van 5 juni 2019 nadat de raadslieden van partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil dan ook rekening met:

- de 'syntheseconclusie na prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie van de EU' neergelegd op 29 maart 2019 en de stukken neergelegd op 20 mei 2019 alsook ter zitting door DYSON,
- de 'tweede aanvullende en syntheseconclusie' neergelegd op 26 april 2019 en de stukken ter zitting neergelegd door BSH.

In deze procedure werd de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken nageleefd.

III. DE VORDERINGEN

DYSON vordert:

- te horen zeggen voor recht dat elk gebruik van en elke verwijzing naar het Stofzuigerlabel, de Stofzuigerklassen en de Stofzuigerverordening niet meer zijn toegelaten, en dat BSH derhalve een inbreuk pleegt op artikel 6, d van de Energieverordening, op artikel VI. 104 van het Wetboek van Economisch Recht (hierna: WER) en op artikel VI.100, 2° en 4° WER;
- te horen zeggen voor recht dat elke bewering door BSH over de energieprestaties van haar stofzuigers met powerSensor-technologie die gebaseerd zijn op testen met een lege stofzak, misleidend zijn indien daarbij niet duidelijk wordt vermeld dat de testen zijn uitgevoerd met een lege stofzak en dat de werkelijke energieprestaties afnemen naarmate de stofzak wordt gevuld, en dat BSH derhalve een inbreuk pleegt op artikel VI.97 WER, op artikel VI.99 WER en op artikel VI.105,1° WER;
- te horen zeggen voor recht dat de Siemens VSQ8POWER4 geen HEPA-filter bevat, en dat BSH zodoende een inbreuk maakt op artikel VI.97 WER en op artikel VI.105,1° WER;
- BSH te horen veroordelen, vanaf de vijfde werkdag na de betekening van het vonnis tot staking van voormelde uitingen op alle litigieuze stofzuigers, verpakkingsdozen, websites en andere reclamedragers, onder verbeurte van een dwangsom;
- BSH te horen veroordelen om binnen de 24 uur na de betekening van het vonnis alle verkooppunten van haar stofzuigers schriftelijk, per mail en per fax, aan te manen om onmiddellijk alle voormelde uitingen stop te zetten, onder verbeurte van een dwangsom;
- BSH te horen veroordelen tot publicatie van een samenvatting van het vonnis op de voorpagina van haar websites, alsook in twee Nederlandstalige en twee Franstalige nationaal verspreide kranten, onder verbeurte van een dwangsom;
- BSH te horen veroordelen tot de kosten van het geding.

BSH verzoekt de rechtbank om de syntheseconclusie na de prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie van de EU van Dyson van 29 maart 2019 te weren uit de debatten in toepassing van het algemeen verbod op procesmisbruik juncto artikel 780bis Ger.W en Dyson te veroordelen tot betaling van een geldboete van 2.500 EUR in toepassing van artikel 780bis eerste van het Gerechtelijk Wetboek.

Verder vraagt zij de vorderingen die betrekking hebben op de VSQ8POWER4 zonder voorwerp te verklaren, De nieuwe vorderingen van Dyson met betrekking tot feiten en vaststellingen die niet in haar dagvaarding stonden ontoelaatbaar te verklaren.

Zij stelt ook een tegenvordering in waarin zij vraagt:

- te horen vast stellen dat DYSON door in reclame te stellen dat BSH profiteert van mazen in de wetgeving en/of te stellen dat BSH de consument misleidt met betrekking tot haar stofzuigers, en/of BSH of haar producten te linken aan het Volkswagenschandaal, en/of verwantschap te suggereren tussen BSH of haar producten en 'sjoemelpraktijken' terwijl dit niet is vastgesteld in een rechterlijke beslissing, zich schuldig maakt aan een inbreuk op artikel VI. 104 WER alsook aan denigrerende vergelijkende reclame in de zin van artikel VI. 17 WER;
- te horen vaststellen dat DYSON door haar producten te promoten ten aanzien van de producten van BSH en/of door de naam van BSH of BSH's producten te vermelden, zonder dat er op objectieve wijze relevante en controleerbare kenmerken van de producten worden vergeleken, zich schuldig maakt aan een inbreuk op artikel VI. 17 WER;
- de staking te horen bevelen aan DYSON van die inbreuken, onder verbeurte van een dwangsom;
- DYSON te horen veroordelen tot publicatie van een samenvatting van dit vonnis.

IV. BEOORDELING

A. MISBRUIK VAN PROCESRECHT

1. Volgens BSH maakte DYSON misbruik van haar procesrechten in de zin van artikel 780*bis* van het Gerechtelijk Wetboek door in haar laatste conclusies haar argumenten en vorderingen fundamenteel te wijzigen en dit op basis van nieuwe feiten.

2. Krachtens artikel 780*bis* van het Gerechtelijk Wetboek kan een partij die de rechtspleging aanwendt voor kennelijk verdragende of onrechtmatige doeleinden worden veroordeeld tot een geldboete van € 15,00 euro tot € 2.500,00, onverminderd de schadevergoeding die gevorderd zou worden.

Deze bepaling houdt een quasi-penaal voorschrift in dat ter beschikking van de rechter staat om procesmisbruik te sanctioneren. Het roept echter geen subjectief recht in voor de partijen om de veroordeling van haar tegenpartij te vorderen.

In die zin is de vordering van BSH ontoelaatbaar.

3. BSH kan procesmisbruik echter wel aankaarten hetzij op grond van de algemene foutaansprakelijkheid die volgt uit de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek, dan wel op grond van haar recht op een eerlijk proces, dat onder meer voortvloeit uit artikel 6 van het EVRM.

Om te beoordelen of een procespartij de rechtspleging op een onrechtmatige wijze aanwendt, dient de rechter een marginale toets uit te voeren. Dit wil zeggen dat de rechter zich terughoudend moet opstellen en rekening moet houden met de beslissingsmarge die een contractpartij toekomt bij de aanwending van haar procesrechten. Nagegaan moet worden of

de procespartij kennelijk de grenzen van het aanvaardbare heeft overschreden. Dit zal het geval zijn wanneer geen enkele titularis van hetzelfde recht, geplaatst in dezelfde omstandigheden, dezelfde uitoefeningswijze zou hebben gekozen.

4. Zoals DYSON ter zitting terecht aanhaalde, had het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 8 november 2018 een grote invloed op de vorderingen die in deze procedure werden gesteld. DYSON gaf in haar conclusies van 18 januari 2019 aan dat zij desgevallend uitgebreider wilde concluderen over de gevolgen van dit arrest op het hangende geschil, maar dat zij dit op dat ogenblik nog niet wenste te doen.

Men kan betreuren dat DYSON niet onmiddellijk verder inging op de implicaties van het vernietigingsarrest op haar vorderingen, ook al was het arrest nog niet definitief. Omdat DYSON reeds had moeten weten dat zij haar vorderingen ingrijpend zou wijzigen als het arrest van het Gerecht van de Europese Unie definitief zou worden, had zij dit al kunnen aangeven, of had zij kunnen voorstellen om minnelijk de conclusiekalender aan te passen om BSH toe te laten reeds in haar voorlaatste conclusies op de wijzigende vorderingen van DYSON te reageren.

Niettemin blijkt hier niet uit dat DYSON de rechtspleging aanwendde voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden. Een andere titularis van hetzelfde procesrecht die in dezelfde omstandigheden is geplaatst, zou dezelfde uitoefening hebben kunnen kiezen.

5. De vordering tegen DYSON op basis van misbruik van haar procesrechten is dan ook ongegrond.

Nu BSH zich op alle argumenten van DYSON heeft kunnen verweren, bestaat er geen aanleiding om de conclusies van deze laatste uit de debatten te weren.

B. DE OORSPRONKELIJKE VORDERINGEN VAN DYSON

6. BSH werpt op dat de oorspronkelijke hoofdvorderingen van DYSON zonder voorwerp zijn geworden.

7. In haar dagvaarding zoals in kortgeding van 20 oktober 2015 vorderde Dyson voor recht te horen zeggen dat de verschillende reclame-uitingen inzake de Siemens stofzuiger VSQ8POWER4, en elk ander model van stofzuiger van BSH die dezelfde technische eigenschappen heeft, onjuist zouden zijn en de consument zouden misleiden. Met deze reclame-uitingen werd bedoeld het aanbrenge van: het Energielabel met aanduiding van klasse A voor energie-efficiëntie en voor schoonmaakprestaties op tapijt, het Groene energielabel met aanduiding van klasse A voor energie-efficiëntie, het Tapijtlabell met aanduiding van klasse A voor schoonmaakprestaties op tapijt, het AAAA-label op de verpakkingsdoos en op de stofzuiger zelf, het Oranje AAAA-label op de verpakkingsdoos, het Eco-label op de verpakkingsdoos alsook de vermelding 'HEPA-filter'.

Van deze vorderingen herneemt DYSON in haar laatste conclusies alleen deze in verband met de vermelding van de 'HEPA-filter'. Zij vraagt de Voorzitter nu om voor recht te zeggen dat de stofzuiger Siemens VSQ8POWER4 geen HEPA-filter bevat.

8. Partijen betwisten niet dat de Siemens stofzuiger VSQ8POWER4 niet meer wordt verkocht. Volgens BSH zou deze stofzuiger reeds in 2016 uit de handel zijn gehaald.

De vorderingen van Dyson die betrekking hebben op de Siemens stofzuiger VSQ8POWER4 zijn dan ook zonder voorwerp.

C. DE NIEUWE VORDERINGEN VAN DYSON

9. Volgens BSH zijn alle nieuwe vorderingen van DYSON, behoudens de vermelde vordering in verband met aanwezigheid van een HEPA-filter in de Siemens stofzuiger VSQ8POWER4, ontoelaatbaar omdat deze niet gegrond zouden zijn op een in de geding-inleidende akte aangevoerd feit of akte.

Ter zitting werpt DYSON op dat de nieuwe eis reeds virtueel in de oorspronkelijke eis was begrepen en argumenteert zij dat het om proceseconomische redenen wenselijk zou zijn om de nieuwe vordering in het kader van de hangende procedure te betrekken.

10. Krachtens artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek kan een aanhangige vordering worden uitgebreid of gewijzigd indien de nieuwe, op tegenspraak genomen conclusies berusten op een feit of akte (lees: handeling) die in de dagvaarding werd aangevoerd, zelfs indien hun juridische omschrijving verschillend is.

Die bepaling vereist niet dat de nieuwe vordering uitsluitend zou berusten op het feit of de handeling die in de dagvaarding wordt aangevoerd. Wel mag de oorzaak van de vordering niet (geheel) worden gewijzigd. In deze zin kan een vordering uitgebreid worden als het feit waarop de uitbreidende of wijzigende vordering steunt reeds in de gedinginleidende akte wordt vermeld, zelfs al heeft de eiser daar op dat moment nog geen gevolg uit afgeleid nopens de gegrondheid van zijn vordering. Verder moet een uitbreidende of wijzigende vordering niet uitsluitend steunen op een in de gedinginleidende akte vermeld feit en/of handeling. De rechter kan ook rekening houden met nieuwe feiten en/of handelingen die zich sedert de gedinginleidende akte hebben voorgedaan of sedertdien zijn ontdekt en die een weerslag op het geschil hebben.

11. In huidig geschil heeft DYSON van haar oorspronkelijke vorderingen slechts één vordering weerhouden, die bovendien zonder voorwerp is. Al de vorderingen die zij nu stelt, wijken af van de oorspronkelijke vorderingen. Deze vorderingen zijn bovendien gebaseerd op nieuwe feiten en nieuwe vermeende inbreuken. Dyson spreekt in haar vordering zelf van "nieuwe feiten", waarvan zij de vaststellingen 4 jaar na het instellen van de dagvaarding heeft gedaan. De nieuwe vorderingen zijn ook allemaal op deze feiten gebaseerd. Bovendien hebben de nieuwe vermeende inbreuken betrekking op het wettelijk kader dat door het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 8 november 2018 ingrijpend werd gewijzigd. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de nieuwe vorderingen hoofdzakelijk steunen op feiten en/of handelingen die reeds in de gedinginleidende akte waren vermeld, noch dat ze virtueel in de oorspronkelijke vorderingen waren begrepen.

12. De nieuwe vorderingen van DYSON zijn dan ook ontoelaatbaar.

Argumenten van 'procesconomie' kunnen hier niet aan verhelpen. Deze kunnen immers ook perfect omgekeerd worden beschouwd: een debat in rechte is gebaat met actuele, welomlijnde vorderingen die niet geënt zijn op dode takken.

D. DE TEGENVORDERING VAN BSH

13. BSH stelt twee tegenvorderingen in waarbij zij DYSON beticht van daden van slechtmaking en van onrechtmatige vergelijkende reclame door op grote schaal persberichten te laten verschijnen over de stofzuigers van BSH. Daarbij wordt niet het verschijnen van de artikelen als dusdanig aan DYSON verweten, maar wel het verspreiden van een persbericht en een begeleidende e-mail naar verschillende mediakanalen.

1. Slechtmaking

14. Volgens DYSON werd er in haar persbericht en de begeleidende e-mail alleen relevante, correcte informatie op een objectieve en volledige wijze weergegeven. Om die reden zou er geen sprake kunnen zijn van slechtmaking. Verder meent zij dat de verwijzing naar het volkswagenschandaal in de begeleidende e-mail naar de pers niet problematisch is, omdat de misleiding door BSH van dezelfde orde zou zijn als de praktijken van Volkswagen. Net als Volkswagen zou BSH de consument bewust hebben bedrogen door de testresultaten van haar producten in de verf te hebben gezet terwijl zij wist dat het energieverbruik van de producten bij realistische omstandigheden veel hoger lag. Bovendien wijst zij erop dat de begeleidende e-mail alleen was gericht aan leden van de pers van wie mag worden verwacht dat zij beweringen en informatie die haar worden aangereikt kritisch onderzoeken.

15. Krachtens artikel VI.104 van het Wetboek Economisch Recht is elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad waardoor een onderneming de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden, verboden. Deze bepaling omvat drie voorwaarden, te weten de fout (elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad), de schade (de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen) en het oorzakelijk verband tussen beiden.

Een bijzonder toepassingsgeval van de fout in de zin van artikel VI.104 van het Wetboek Economisch Recht is de slechtmaking.

Er is sprake van slechtmaking wanneer een bijzonder schadelijke aanval wordt uitgevoerd op een onderneming, waardoor afbreuk wordt gedaan aan zijn reputatie of aan de reputatie van zijn producten, diensten of activiteiten, door een lasterlijke of eerrovende daad, of een kritiek die toelaat hem te identificeren. Verder kan men stellen dat er sprake is van slechtmaking wanneer de in een publieke mededeling gebruikte terminologie een sfeer inhoudt van 'wraak', die niet in overeenstemming is te brengen met commerciële communicatie.

16. Het persbericht dat DYSON uitstuurde, was getiteld: "*Bosch en Siemens profiteren van mazen in EU-regelgeving voor stofzuigers*". Zoals BSH aanhaalt, waren fabrikanten van stofzuigers ten tijde van het verspreiden van dit bericht wettelijk verplicht om deze met een lege stofzuigerzak te testen, wat BSH dan ook heeft gedaan. BSH heeft dan ook niet geprofiteerd van mazen in de EU-regelgeving, maar de regelgeving nageleefd. Door te spreken van "*profiteren*" en "*mazen*", is er enigszins sprake van misleiding, doch niet in die mate dat zij niet meer in overeenstemming is te brengen met commerciële communicatie.

17. Meer problematisch is evenwel dat DYSON in haar begeleidende e-mail en in de opmerking voor de redactie bij het persbericht een link legde met het Volkswagenschandaal. Dit gebeurde op een ogenblik dat er veel publieke belangstelling voor dit schandaal was. Door een verband te leggen met deze schandalen, insinueerde DYSON impliciet maar zeker dat BSH haar producten op een zodanige manier zou ontwikkelen zodat deze goed door de testen zou komen, maar niet op een manier zodat zij voor de consument het beste rendement zou hebben.

Door dergelijke boodschappen op een grootschalige manier te verspreiden, voerde DYSON een aanval uit op de reputatie van de producten van BSH en op de integriteit van het bedrijf. Dit valt niet in overeenstemming te brengen met normale commerciële communicatie. DYSON kan zich ook niet verschuilen achter de deontologische verplichtingen van de pers: zij heeft hier duidelijk spontaan de aanzet toe gegeven, en zij had perfect kunnen weten dat deze teneur het algemene publiek zou bereiken.

De slechtmaking is dan ook bewezen.

2. *Onrechtmatige vergelijkende reclame*

18. DYSON werpt op dat er geen sprake kan zijn van onrechtmatig vergelijkende reclame omdat zij in haar persbericht en begeleidende schrijven alleen de gebrekkige wetgeving en de volgens haar laakbare praktijken van BSH aan de kaak wilde stellen. Zij zou daarbij geen reclame voor haar eigen producten hebben nagestreefd. De informatie die zij in het aan de pers gerichte begeleidend schrijven over haar eigen producten gaf, had de bedoeling om de pers ervan te verzekeren dat het persbericht wel effectief de mening van DYSON weergaf.

19. Zoals BSH terecht aanhaalt, kan een krantenartikel in sommige gevallen worden aangemerkt als vergelijkende reclame in de zin van artikel I.8, 13° van het Wetboek Economisch Recht. Dit is met name het geval wanneer in een artikel een weergave wordt gegeven van verklaringen die een bedrijf heeft afgelegd aan de pers op verzoek van dit bedrijf. De verklaringen van dit bedrijf kunnen dan als reclame worden aangemerkt.

Krachtens artikel I.8, 14° van het Wetboek Economisch Recht is elke vorm van reclame waarbij een concurrent dan wel door een concurrent aangeboden goederen of diensten uitdrukkelijk of impliciet worden genoemd in vergelijkende reclame.

20. Omdat DYSON zelf een persbericht heeft uitgestuurd naar diverse media waarin zij opmerkingen formuleerde over de stofzuigers van BSH, zij bij dit schrijven aangaf op welke

manier haar eigen stofzuigers geconcipieerd zijn, en BSH artikels voorlegt waaruit blijkt dat deze gegevens door de pers werden weergegeven als verklaringen van DYSON, is er sprake van vergelijkende reclame.

21. Krachtens artikel VI.17, §1 van het Wetboek Economisch Recht is reclame, wat de vergelijking betreft, geoorloofd op voorwaarde dat ze (1) niet misleidend is, (2) goederen of diensten vergelijkt die in dezelfde behoeften voorzien of voor hetzelfde doel zijn bestemd, (3) op objectieve wijze een of meer wezenlijke, relevante, controleerbare en representatieve kenmerken van deze goederen en diensten, waartoe ook de prijs kan behoren, met elkaar vergelijkt, (4) er niet toe leidt dat onder ondernemingen de adverteerder met een concurrent, of de merken, handelsnamen, andere onderscheidende kenmerken, goederen of diensten van de adverteerder met die van een concurrent worden verward, (5) niet de goede naam schaadt van en zich niet kleinerend uitlaat over de merken, handelsnamen, andere onderscheidende kenmerken, goederen, diensten, activiteiten of omstandigheden van een concurrent, (...).

Op basis van artikel VI.17, §2 van het Wetboek Economisch Recht is elke vergelijkende reclame die deze voorwaarden niet naleeft, verboden.

22. Zoals in het kader van de slechtmaking reeds werd geoordeeld, gaf DYSON impliciet maar zeker aan dat BSH haar producten op een zodanige manier zou ontwikkelen zodat deze goed door de testen zou komen, maar niet op een manier zodat zij voor de consument het beste rendement zou hebben. Op deze manier liet zij zich kleinerend uit over de goederen en merken van BSH en schaadde zij diens goede naam.

Er is dan ook sprake van onrechtmatige vergelijkende reclame.

3. De maatregelen

23. Volgens DYSON zijn de door BSH gevorderde maatregelen niet voldoende precies en bestaat er geen herhalingsgevaar, waardoor het niet opportuun zou zijn een stakingsbevel op te leggen.

24. Hoewel het wettelijk kader vandaag is veranderd, is het gevaar op herhaling niet uitgesloten. Bovendien zijn de door BSH gevorderde maatregelen, mits enige aanpassing, voldoende precies.

Omdat in huidig vonnis niet ten gronde ingegaan kon worden op de hoofdvordering van DYSON, wordt het echter niet opportuun geacht om dit vonnis in de media te laten publiceren.

V. DE PROCESKOSTEN

25. Krachtens artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten. Krachtens artikel 1018, 6° van het Gerechtelijk Wetboek omvatten deze kosten de rechtsplegingsvergoeding.

Voor het berekenen van de rechtsplegingsvergoeding moet volgens artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van

inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, het bedrag van de hoofdvordering te worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 559, 561, 562 en 618, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek.

26. Volgens deze regels is de vordering van DYSON niet in geld waardeerbaar. Conform ditzelfde K.B., bedraagt de rechtsplegingsvergoeding dus het basisbedrag van € 1.440,00. BSH vraagt om van dit basisbedrag af te wijken vanwege het vermeend tergend en roekeloos procesgedrag van DYSON. Om dezelfde redenen als waarom eerder reeds werd geoordeeld dat er geen sprake was van misbruik van procesrecht, wordt op dit verzoek niet ingegaan en wordt het basisbedrag toegekend.

VI. BESLISSING

Rechtdoende op tegenspraak en na erover te hebben beraadslaagd, komt de Rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de hoofdvordering ontoelaatbaar,
- zij verklaart de tegenvordering toelaatbaar en gegrond,
- zij stelt vast dat DYSON, door BSH en haar producten in reclame te linken aan “*sjoemelschandelen*” en het “*Volkswagenschandaal*” in het bijzonder, en dit zonder dat BSH werd veroordeeld voor het manipuleren van testresultaten rond energieverbruik, zich schuldig maakt aan een inbreuk op artikel VI. 104 WER alsook aan denigrerende vergelijkende reclame in de zin van artikel VI. 17 WER,
- zij beveelt de staking van die inbreuken onder verbeurte van een dwangsom van € 25.000,00 per vastgestelde inbreuk en met een maximum van € 500.000,00,
- zij verwerpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- zij verwijst DYSON in de kosten van het geding, die door BSH worden begroot, en door de Rechtbank worden vereffend op de rechtsplegingsvergoeding van € 1440,00.

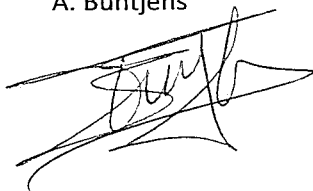
Dit vonnis werd gewezen door de voorzitter van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen:

F. BLOCKX, rechter, waarnemend voorzitter,

A. BUNTJENS, griffier,

en uitgesproken in openbare zitting op 26 juni 2019 door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

A. Buntjens

F. Blockx

